

Den omständigheten att ett yrkande om interimistiska åtgärder framställs vid en domstol i en medlemsstat eller att en sådan domstol har meddelat ett beslut om sådana åtgärder och det inte framgår av yrkandet eller beslutet att den domstol som ska pröva yrkandet om interimistiska åtgärder är behörig i den mening som avses i förordning nr 2201/2003 utesluter inte nödvändigtvis att det — om den möjligheten finns i medlemsstatens nationella rätt — ska anses ha väckts en talan i själva saken som är knuten till yrkandet om interimistiska åtgärder, och att stämmingsansökan i huvudsaken innehåller uppgifter som visar att den domstol vid vilken talan har väckts är behörig i förordningens mening.

När den domstol vid vilken talan har väckts senare, trots ansträngningar för att inhämta information från den part som har åberopat litispendens, från den domstol vid vilken talan först har väckts och från centralmyndigheten, inte förfogar över några uppgifter som gör det möjligt att fastställa föremålet och grunden för en talan som har väckts vid en annan domstol och som bland annat syftar till att visa att den domstolen är behörig i enlighet med förordning nr 2201/2003, och när det — på grund av särskilda omständigheter — med hänsyn till barnets bästa krävs att ett avgörande meddelas som kan erkännas i andra medlemsstater än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan har väckts senare är belägen, ankommer det på den sistnämnda domstolen att efter rimlig väntetid på svar fortsätta handläggningen av den där anhängiggjorda talan. Hur lång den rimliga väntetiden på svar ska vara ska bestämmas med hänsyn till barnets bästa och mot bakgrund av omständigheterna i målet.

(¹) EUT C 221, 14.8.2010.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 7 juli 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova och Kemko International EAD mot Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Mål C-339/10)

(2011/C 13/26)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova och Kemko International EAD

Motpart: Ministerski savet na Republika Bulgaria

I beslut av den 12 november 2010 slog domstolen (åttonde avdelningen) fast att det är uppenbart att den saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Varhoven administrativen sad (Bulgarien).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal in Northern Ireland (Förenade kungariket) den 29 september 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Btothers Ltd. G Small Conteacts och Creagh Concrete Products Ltd mot Department of the Environment for Northern Ireland

(Mål C-474/10)

(2011/C 13/27)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal in Northern Ireland (Förenade kungariket)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Btothers Ltd. G Small Conteacts och Creagh Concrete Products Ltd

Motpart: Department of the Environment for Northern Ireland

Tolkningsfrågor

1. Ska direktiv [2001/42 (¹)] tolkas så, att när en statlig myndighet som utarbetar en plan som omfattas av artikel 3 själv är den myndighet som har det övergripande miljöansvaret i medlemsstaten, står det medlemsstaten fritt att vägra utse någon myndighet enligt artikel 6.3 med vilken samråd ska ske med avseende på artiklarna 5 och 6?
2. Ska direktivet tolkas så, att när den myndighet som utarbetar en plan som omfattas av artikel 3 själv är den myndighet som har det övergripande miljöansvaret i medlemsstaten, är medlemsstaten skyldig att säkerställa att det finns ett samrådsorgan som kommer att utses och som är fristående från denna myndighet?
3. Ska direktivet tolkas så, att kravet i artikel 6.2, vilket innebär att de myndigheter som avses i artikel 6.3 och den allmänhet som avses i artikel 6.4 ska ges möjlighet att på ett tidigt stadium och "inom rimlig tid" yttra sig, kan införlivas genom bestämmelser som föreskriver att den myndighet som ansvarar för att utarbeta planen ska godkänna den tidsgräns inom vilken yttranden ska avges i varje enskilt fall, eller måste de bestämmelser varigenom direktivet införlivas i sig föreskriva en tidsgräns, eller olika tidsgränser för olika omständigheter, inom vilken sådana yttranden ska avges?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, s. 30)